

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518201383
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8518201383.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: Bc. H. E., nar. XX.XX.XXXX, E. XXXX/XXA, XXX XX S., občan SR, právne zastúpená: JUDr. Jaroslav BÓDIŠ, advokát, Humenská 18, 040 11 Košice, IČO: 31 310 753 proti žalovaným: 1. TAAK Odškodňovacia spoločnosť s.r.o., Hviezdoslavova 3779/28, 058 01 Poprad, IČO: 47 027 380, 2. I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt V., občan SR v konaní o zaplatenie XX.XXX,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 4C/50/2018-92 zo dňa 10.03.2020 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalovaných.

P r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovaným v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd 1.inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie súd prvej inštancie I. žalovaných v 1. a 2.rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 10.560,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.560,- Eur od 16.06.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného. II. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, proti žalovanému v 1. a 2. rade, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie právne ust. § 274, § 275, § 299, § 255 ods.1, § 262 ods.1,2 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.08.2018 domáhal voči žalovanému v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 10 560 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10.560,- Eur od 16.06.2018 do zaplatenia. Žalovanému v 1. rade bola doručená žaloba spolu s prílohami a poučeniami o jeho procesných právach a povinnostiach podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) dňa 23.10.2018 a žalovanému v 2. rade dňa 01.11.2018, ku ktorej sa nevyjadrili. Na prejednanie sporu nariadil súd prvej inštancie dňa 10.03.2020 pojednávanie, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu a žalobca. Na pojednávaní neboli prítomní žalovaní v 1. a 2. rade, ktorí boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, pričom predvolanie na pojednávanie im bolo doručené dňa 20.01.2020. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že predchádzajúce pojednávanie nariadené dňa 16.01.2020 bolo odročené pretože žalovaný v 1. rade, ktorý je zároveň jediným konateľom žalovaného v 2 rade predložil súdu dňa 14.01.2020 potvrdenie o svojej práceneschopnosti so žiadosťou o vytyčenie nového termínu pojednávania. Súd prvej inštancie dopytom na ošetrojúceho lekára žalovaných zistil, že dôvody pre ktoré bolo odročené pojednávanie zo dňa 16.01.2020 nemožno považovať za dôležité a z uvedeného dôvodu vydal uznesenie č.k. 4C/50/2018-84 zo dňa 20.02.2020, ktorým rozhodol, že na ďalšie žiadosti o odročenie pojednávania

prihliadať nebude a uložil žalovanému v 1 a 2 rade, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavili alebo si našli zástupcu. V odôvodnení uznesenia súd konštatoval, že fotokópia vystavenej práceneschopnosti mu bola doručená dňa 14.01.2020 (teda dva dni pred nariadeným pojednávaním) a to napriek skutočnosti, že vystavená bola už dňa 17.12.2019, a teda nepovažoval postup žalovaných za súladný v zmysle § 183 ods. 2 C.s.p., nakoľko súdu neoznámili dôvod odročenia pojednávania bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedeli alebo mohli dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohli predpokladať. Zároveň z vyjadrenia ošetrojúceho lekára vyplynulo, že vzhľadom k tomu, že žalovaný je schopný sám sa dostaviť na rehabilitácie a za tým účelom má aj vymedzené vychádzky, je schopný sa dostaviť aj na súdom nariadené pojednávanie. Pre úplnosť súd prvej inštancie dodal, že napriek tomu, že predmetné uznesenie bolo žalovaným doručené dňa 08.03.2020, žalovaný v 1. ako aj žalovaný v 2. rade boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní a to už dňa 20.01.2020, pričom sa svoju neprítomnosť od uvedeného obdobia ani len nesnažili ospravedlniť, aj keď boli poučení o možnosti vyhlásenia rozsudku pre zmeškanie, ktorý na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení súdu navrhol vyhlásiť žalobca a v takomto prípade súd s poukazom na § 274 C.s.p. obligatórne musí návrhu na vyhlásenie rozsudku pre zmeškanie vyhovieť, ak sú splnené vyššie uvedené procesné podmienky. Súd preto po vykonaní opakovaného dopytu, či v priebehu pojednávania nebolo doručené súdu ospravedlnenie, rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe musel v celom rozsahu vyhovieť vzhľadom na znenie § 274 C.s.p.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že žalobca bol v spore úspešný v celom rozsahu, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v 2.rade, ktorý je však aj jediným spoločníkom a konateľom žalovaného v 1. rade. Preto má odvolací súd za to aj vzhľadom na obsah odvolania, že odvolanie podali obaja žalovaní. Namietali, že práceneschopnosť bola adekvátna k zdravotnému stavu žalovaného v 2.rade a nemala žiadny účelový charakter, čo sa dá overiť dĺžkou práceneschopnosti a zároveň následnými rehabilitáciami. Práceneschopnosť žalovaného v 2.rade vznikla v čase, keď nebolo ani jedno súdne pojednávanie vytyčené. Zároveň dal na vedomie, že manželka mu dňa 28.02.2020 porodila spoločné dieťa a on musel ostať doma s deťmi, aby sa o nich postaral. Predložené dokumenty protistrany má za zavádzajúce, nakoľko p. Č. bola vyzývaná zo strany žalovaných na úhradu za používanie motorového vozidla v čase keď u žalovaného v 1.rade nepracovala. To odmietla uhradiť a používala následne motorové vozidlo až do doby, kým ho nedali leasingovou spoločnosťou jej ho odobrať. Tieto doklady vedú žalovaní zdokladovať. V roku 2019 sa spoločnosť pokúsila kontaktovať právneho zástupcu p.Č. ohľadne mimosúdnej dohody a to dňa 28.05.2019 a 13.01.2020, ale zatiaľ tento ich pokus bol z jej strany odignorovaný. To tiež vedú predložiť. Napádali výšku, ktorú majú byť dlžní. Pani Č. s jej právnym zástupcom uviedli do omylu celý súdny proces. Majú za to, že bola použitá krivá výpoveď zo strany žalobkyne, nakoľko neuviedla skutočné a pravdivé informácie pred súdom. Preto podali odvolanie. V rozsudku je uvedených viacero skutočností, ktoré nezodpovedajú skutkovému stavu tak, ako sa reálne tento skutkový stav udial. Ako príklad uviedli tvrdenia žalobkyne. Preto nesúhlasia so skutočnosťami uvedenými v doručenom rozsudku.

6. K odvolaniu sa vyjadril žalobca. Považuje rozsudok za vecne správny, vychádzajúci z náležitého vykonaného dokazovania a tiež zo správneho právneho posúdenia veci. Z odvolania je evidentné, že sa jedná o účelové podané odvolanie. Obaja žalovaní mali možnosť vyjadriť sa k žalobe v rámci procesnej obrany a svoje skutkové tvrdenia aj podporiť relevantnými dôkazmi. Žalovaní boli až do vyhlásenia rozsudku pre zmeškanie nečinní. Podľa názoru žalobcu ani neexistuje žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by malo byť vyhovené odvolaniu žalovaných (žalobca uvádza iba žalovaného v 2.rade). K samotnej právnej kvalifikácii a skutkovým zisteniam súdom prvej inštancie žalobca sa plne stotožňuje s tým čo bolo uvedené v rozsudku. Poukázal na ust. § 149, § 150, § 153, § 154 a § 274 C.s.p. Preto navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok pre zmeškanie v celom rozsahu ako vecne správny a zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7. Súd prvej inštancie uznesením sp.zn. 4C/50/2018-111 zo dňa 07.07.2020 rozhodol tak, že I. návrh zamietol.

8. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie ust. § 274, § 277 ods.2 a 3 a § 124 C.s.p. Konštatoval, že pri posúdení podania žalovaného doručeného súdu prvej inštancie dňa 16.05.2000 vychádzal súd z jeho

obsahu, v zmysle ktorého žalovaný jednak poukazoval na dôvody pre ktoré, sa nezúčastnil nariadeného pojednávania dňa 10.03.2020, na ktorom súd vyhlásil rozsudok pre zmeškanie a zároveň podal proti predmetnému rozsudku pre zmeškanie odvolanie, v ktorom namietal zistený skutkový stav. Vo vzťahu k žalovaným uvádzaným dôvodom pre ktoré, sa nezúčastnil nariadeného pojednávania dňa 10.03.2020, tieto súd posúdil a postupoval v zmysle § 277 ods. 2 C.s.p. Vo vzťahu k zvyšným tvrdeniam žalovaného v predmetnom podaní postupoval súd podľa § 355 a nasl. C.s.p. Žalovaný ako dôvody pre ktoré sa nezúčastnil nariadeného pojednávania uvádzal vystavenú práceneschopnosť v čase, keď nebolo ani jedno súdne pojednanie vytyčené, rehabilitácie ako aj narodenie dieťaťa dňa 28.02.2020. K tomuto súd prvej inštancie konštatoval, že podľa § 277 ods. 2 C.s.p., je prvotným predpokladom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, že žalovaný zmeškal pojednanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľného dôvodu, pričom tento ospravedlniteľný dôvod je žalovaný povinný preukázať. Súd má za to, že žalovaným uvádzané tvrdenia vo vzťahu k jeho práceneschopnosti, nie sú novými skutočnosťami, ktoré by bolo možné považovať za ospravedlniteľné dôvody v zmysle citovaných ustanovení a v tomto smere poukazoval na odôvodnenie uznesenia č.k. 4C/50/2018-84 zo dňa 20.02.2020, v ktorom sa vysporiadal s práceneschopnosťou predloženou žalovaným a ktorým rozhodol, že na ďalšie žiadosti o odročenie pojednávania prihliadať nebude a uložil žalovanému v 1. a 2. rade, aby sa na ďalšie pojednanie dostavili alebo si našli zástupcu. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného ohľadom narodenia dieťaťa dňa 28.02.2020 a nemožnosti zúčastniť sa pojednávania, súd prvej inštancie konštatoval, že tento dôvod žalovaný nijako nepreukázal, pričom má zároveň za to, že žalovaný mal dostatočný časový priestor, aby o tejto skutočnosti informoval súd v zmysle § 183 a nasl. C.s.p. ešte pred samotným pojednaním, nariadeným súdom na deň 10.03.2020.

9. Proti tomuto uzneseniu tiež podali žalovaní odvolanie. Znova uviedli, že žalovaný v 2.rade bol práceneschopný a požiadal o odročenie pojednávania. Zároveň, že manželka žalovaného v 2.rade porodila v nemocnici dňa 28.02.2020. Žalobkyňa požiadala žalovaného v 1.rade, aby jej pomohol s leasingom na nové auto. Nakoľko by jej to neprešlo, tak žalovaný v 1.rade súhlasil. Požadovanú sumu 10.560,- Eur zaplatili leasingovej spoločnosti ako akontáciu za automobil Škoda Octavia s tým, že ona sama si určila takúto sumu akontácie po dohode s predajcom. Spoločnosť bola len sprostredkovateľom, nakoľko od kúpy po predaj automobilu ho využívala výlučne p.Č. na súkromné aj firemné účely. Preto majú žalovaní za to, že nebol medzi nimi uzavretý žiadny obchodný vzťah čo sa týka dlžnej sumy, ale boli sprostredkovateľmi. Preto nemá žalobkyňa nárok na úroky z omeškania. Žalobkyňa odmietla pokračovať v leasingu a žalovaný v 1.rade auto odpredaj ako nadbytočný majetok vo výške 17.000,- Eur. Rozdiel v sume sú žalovaní ochotní doplatiť. Snažili sa to riešiť minulý rok, aj pred týmto pojednaním, ale bezúspešne, nakoľko protistrana s nimi nekomunikovala. Preto žiadal, aby sa súd v zmysle ust. § 150 zaoberal novými skutočnosťami, zároveň, aby podľa § 162 prerušil konanie, nakoľko sa obidve strany pokúšajú mimosúdne dohodnúť na urovaní sporu po spoločnej komunikácii, kde sú na začiatku.

10. Uznesenie zo dňa 07.07.2020 bolo doručené žalovanému v 1.rade dňa 23.07.2020 o 00,14 hod. a žalovanému v 2.rade tiež dňa 23.07.2020 o 0,18 hod. Ešte predtým dňa 11.07.2020 po vydaní rozhodnutia, ale pred oficiálnym doručením uznesenia bolo súdu prvej inštancie v elektronickej podobe, bez autorizácie podľa osobitného predpisu doručené podanie žalovaného označené ako odvolanie, ktorého obsah odvolací súd uvádza vyššie. Toto podanie však nebolo v zmysle § 125 ods.2 C.s.p. doplnené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizácie podľa osobitného predpisu a to v lehote 10 dní odo dňa jeho doručenia. Preto súd prvej inštancie na toto odvolanie neprihliadol. Uvedené oznámil žalovanému v 1.rade i žalovanému v 2.rade s tým, že toto oznámenie bolo doručené žalovaným dňa 22.09.2020 o 19,41 hod. Preto súd prvej inštancie vyznačil právoplatnosť na uznesení sp.zn. 4C/50/2018-111 zo dňa 07.07.2020 a to dňa 08.08.2020.

11. Následne súd prvej inštancie predložil vec na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu súdu.

12. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je potrebné odmietnuť.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.08.2018 domáhal voči žalovanému v 1. a 2. rade zaplata sumy 10.560,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.560,- Eur od 16.06.2018 do zaplata. Žalovanému v 1. rade bola doručená

žaloba spolu s prílohami a poučeniami o jeho procesných právach a povinnostiach dňa 23.10.2018 a žalovanému v 2. rade dňa 01.11.2018, ku ktorej sa nevyjadрили. Na prejednanie sporu súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 10.03.2020. Žalovníci neboli na pojednávaní prítomní, pojednávania sa zúčastnil iba žalobca a jeho právny zástupca. Žalovaným bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 20.01.2020. Predchádzajúce pojednávanie nariadené na deň 16.01.2020 bolo odročené z dôvodu, že žalovaný v 1.rade, ktorý je zároveň jediným konateľom žalovaného v 2.rade predložil súdu prvej inštancie dňa 14.01.2020 potvrdenie o svojej práceneschopnosti so žiadosťou o vytýčenie nového termínu pojednávania. Preto súd prvej inštancie dopytom u ošetrojúceho lekára žalovaného v 2.rade zistil, že dôvody, pre ktoré bolo odročené pojednávanie dňa 16.01.2020 nemožno považovať za dôležité. Preto vydal uznesenie č.k. 4C/50/2018-84 zo dňa 20.02.2020, ktorým rozhodol, že na ďalšie žiadosti o odročenie pojednávania prihliadať nebude a uložil žalovaným v 1.a 2.rade, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavili alebo si našli zástupcu. Fotokópia práceneschopnosti bola doručená súdu prvej inštancie dňa 14.01.2020, teda dva dni pred nariadeným pojednávaním aj napriek tomu, že práceneschopnosť bola vystavená už dňa 17.12.2019. Preto postup žalovaných nepovažoval súd prvej inštancie za súladný s ust. § 183 ods.2 C.s.p. Žalovníci neoznámili súdu dôvod odročenia pojednávania bezodkladne potom, čo sa o ňom dozvedeli alebo mohli dozvedieť alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti mohli predpokladať. Zároveň z vyjadrenia ošetrojúceho lekára vyplynulo, že vzhľadom k tomu, že žalovaný v 2.rade je schopný sám sa dostaviť na rehabilitácie a za tým účelom má aj vymedzené vychádzky, je schopný sa dostaviť aj na súdne pojednávanie nariadené súdom.

14. Ďalej sa dôvodmi na odročenie pojednávania zo strany žalovaných zaoberal súd prvej inštancie v uznesení č.k. 4C/50/2018-111 zo dňa 07.07.2020, pričom konštatoval, že pri posúdení podania žalovaného doručeného súdu dňa 16.05.2020 vychádzal z jeho obsahu v zmysle ktorého žalovaný jednak poukazoval na dôvody pre ktoré, sa nezúčastnil nariadeného pojednávania dňa 10.03.2020, na ktorom súd vyhlásil rozsudok pre zmeškanie a zároveň podal proti predmetnému rozsudku pre zmeškanie odvolanie, v ktorom namietal zistený skutkový stav. Vo vzťahu k žalovaným uvádzaným dôvodom pre ktoré, sa nezúčastnil nariadeného pojednávania dňa 10.03.2020, tieto súd posúdil a postupoval v zmysle § 277 ods. 2 C.s.p. Vo vzťahu k zvyšným tvrdeniam žalovaného v predmetnom podaní postupoval súd podľa § 355 a nasl. C.s.p. Žalovaný ako dôvody pre ktoré sa nezúčastnil nariadeného pojednávania uvádzal vystavenú práceneschopnosť v čase, keď nebolo ani jedno súdne pojednávanie vytýčené, rehabilitácie ako aj narodenie dieťaťa dňa 28.02.2020. K tomuto súd konštatuje, že podľa § 277 ods. 2 C.s.p. je prvotným predpokladom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, že žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľného dôvodu, pričom tento ospravedlniteľný dôvod je žalovaný povinný preukázať. Súd má za to, že žalovaným uvádzané tvrdenia vo vzťahu k jeho práceneschopnosti, nie sú novými skutočnosťami, ktoré by bolo možné považovať za ospravedlniteľné dôvody v zmysle citovaných ustanovení a v tomto smere poukazuje na odôvodnenie uznesenia č.k. 4C/50/2018-84 zo dňa 20.02.2020, v ktorom sa vysporiadal s práceneschopnosťou predloženou žalovaným a ktorým rozhodol, že na ďalšie žiadosti o odročenie pojednávania prihliadať nebude a uložil žalovanému v 1. a 2. rade, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavili alebo si našli zástupcu. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného ohľadom narodenia dieťaťa dňa 28.02.2020 a nemožnosti zúčastniť sa pojednávania, súd konštatuje že tento dôvod žalovaný nijako nepreukázal, pričom má zároveň za to, že žalovaný mal dostatočný časový priestor, aby o tejto skutočnosti informoval súd v zmysle § 183 a nasl. C.s.p. ešte pred samotným pojednávaním, nariadeným súdom na deň 10.03.2020.

15. Podľa ust. § 274 C.s.p., na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm.a/ na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

16. Podľa ust. § 277 ods.2 C.s.p., ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

17. Podľa ust. § 273 ods.3 C.s.p., návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

18. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalovaný ako dôvod, pre ktorý sa nezúčastnil nariadeného pojednávania uvádzal vystavenú práceneschopnosť v čase, keď nebolo ani jedno súdne pojednávanie vytyčené, rehabilitácia, ako aj narodenie dieťaťa dňa 28.02.2020. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie uznesenie č.k. 4C/50/2018-84 zo dňa 20.02.2020, v ktorom sa vysporiadal súd prvej inštancie s práceneschopnosťou predloženou žalovaným a rozhodol, že na ďalšie žiadosti o odročenie pojednávania prihliadať nebude. Zároveň uložil žalovaným, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavili alebo si našli zástupcu. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaných ohľadom narodenia dieťaťa dňa 28.02.2020 a nemožnosti zúčastniť sa pojednávania, možno súhlasiť so súdom prvej inštancie, že tento dôvod žalovaný nijako nepreukázal a mal dostatočný časový priestor, aby o tejto skutočnosti informoval súd v zmysle ust. § 183 a nasl. C.s.p. ešte pred samotným pojednávaním dňa 10.03.2020.

19. Z ust. § 356 písm. b/ C.s.p. vyplýva, že odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je prípustné, a preto sú tu dôvody na jeho odmietnutie. Odvolanie by bolo prípustné len v tom prípade, ak by neboli splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia - rozsudku pre zmeškanie, čo však nie je prípad preskúmvanej veci.

20. Preto odvolací súd odvolanie žalovaných v zmysle ust. § 356 písm. b/ C.s.p. v spojení s ust. § 386 písm. c/ C.s.p. odmietol ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. s použitím analógie v zmysle článku 4 Základných zásad C.s.p. Odmietnutie odvolania zavinili žalovaní, pričom žalobcovi bolo vyhovené a odvolanie žalovaných bolo odmietnuté. Preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovaným v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.